

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm VII. Coram.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

mandetur; Episcopus autem cautionem idoneam præstet, si Monasterio causa ad iudicata fuerit, quod omnia, quæ occasione sententiæ obtinuit, restituere velit. Ita enim utriusque parti, ad auertendas malitias hominum, prouisum erit; ut nec effectus sententiæ in damnum Episcopi impediatur, nec executio sententiæ in Monasterij detrimentum redundet.

SUMMARIUM.

1. *Contra sententiam latam à Principe peti potest restitutio in integrum.*
2. *Et iusta causa est eam impetrandi, si procurator ecclesie exceptionem peremptoriam in iudicio proponere omisit.*
3. *Iudex uti dilatorias exceptiones non facile debet admittere, ita nec peremptorias facile rejicere.*
4. *Concessio restitutionis in integrum contra sententiam iudicis suspendit ordinariè executionem sententiæ, nisi sit præsumptio malitiæ contra petentem restitutionem, quod causa differendi executionem hoc petat; quo casu executio fit, præstita cautione.*
5. *Si tamen petens restitutionem, læsionem & causam iustam restitutionis probare velit, interdum tollet malitiæ suspicionem.*

NOTANDUM I. Contra sententiam latam à Principe, peti potest restitutio in integrum. Ita apparet hic, & dixi supra in c. ex literis.

NOTANDUM II. Causa iusta impetrandi restitutionem in integrum contra latam sententiam hæc est, si Procurator Ecclesiæ exceptionem peremptoriam (quod videl. ea per præscriptionem tuta sit) in iudicio proponere intermisit.

NOTANDUM III. Licet Iudex non facile admittere debeat exceptiones dilatorias, si sit præsumptio, aut suspicio, quod malitiosè opponantur; tamen peremptorias, qualis est hæc, quod contra actionem præscriptam sit, non debet Iudex facile rejicere, secundum Innoc. in c. post electionem, §. sed

quæres, de concess. præb. & sequitur hic Abb. n. 3. Vide quæ dixi lib. 3. tr. 1. c. 8. n. 1.

NOTANDUM IV. Licet concessa restitutione in integrum, executio latæ sententiæ ordinariè loquendo, differri debeat, l. vn. C. de restitut. in integrum; limitari tamen debet; Nisi præsumptio adsit, quod malitiosè restitutio petatur ad executionem impediendam, tum ea secundum æquitatis rationem statim fieri debet, præstita cautione, de qua in textu dicitur, & videri hic potest Gl. ver. pensata, Innoc. ver. impediri, Imola n. 12.

Sublimitari debet: Nisi executio sententiæ reuocabilis non sit; ut quia condemnatus cum infamia relegendus, aut in carcerem detrudendus esset, secundum doctrinam Baldi in cit. l. vn.

Præterea, si petens restitutionem in integrum, læsionem & causam iustam restitutionis in continenti probare velit, interdum tollet malitiæ suspicionem, ideòque audiendus erit. Vide Gl. hic ver. sententiæ, Abb. n. 8.

CAPITVLVM VII.

Coram.

PARAPHRASIS.

Inter Archiepisc. Toleranum, & Archiepiscopum Bracharensem coram Innocent. III. lis contestata erat super iure primatiæ: Papa eam quibusdam Iudicibus commisit, qui partes ad sententiam accipiendam remiserunt ad Sedem Apostolicam termino peremptorio assignato, intra quem se cum actis, & omnibus munimentis Apostolico conspectui præsentare deberent. Sed non nisi post elapsum terminum, & longam expectationem comparuerunt coram Honorio III. successore Innocentij Procuratores Ecclesiæ Bracharensis, necdum afferentes testium depositiones, & munimenta; ideòque aliam dilationem instanter postulantes. Cum autem Pontifex interloquendo dixisset, dilationem negandam esse, tunc Procuratores restitutionem in integrum ad causam in-

ſæ instructionem exhibendam Bracharenſi Eccleſiæ petierunt, exhibentes ſuper hoc mandatum ſpeciale. Id verò Pontifex uſque ad octauam Pentecoſtes concedendum eſſe iudicauit.

SVMMARIVM.

1. *Termini iudiciales etiam Eccleſias & Minores ligant, ita vt neque hi, neque illa poſt peremptorium audiantur, conceditur tamen illis reſtitutio in integrum.*
2. *Procurator hic Monafterij ad petendam reſtitutionem, videtur indiguiſſe mandato ſpeciali.*

NOTANDVM I. Termini, ſeu præſcriptiones iudiciales conſtringunt etiam Eccleſias, ac Minores, vt poſt elapſum tempus audiendi non ſint. Sed conceditur eis reſtitutio in integrum. Ita etiam ſumitur ex l. 1. C. ſi ſæpius reſtitutio, &c. & c. vlt. hoc tit. quibus locis habetur, quòd Minor, vel Eccleſia ſi intra decendium contra ſententiam non appellauit, per in integrum reſtitutionem adiuuanda ſit.

Neque his obſtat l. vlt. C. In quibus cauſis in integrum reſtitutio, ubi dicitur; Quòd præſcriptiones temporales (excepta xxx. vel xl. annorum) ipſo iure non currant contra Minores. Nam l. illa non loquitur de præſcriptionibus ſeu terminis iudicialibus, in quibus id ſpeciale cenſeri debet, quòd currant contra omnes, ſicuti notaui Bartol. in l. 1. C. ſi ſæpius in integrum, &c. Hoſtienſis & Abb. c. vlt. n. 1. hoc tit.

NOTANDVM II. Si quis ad certum terminum in cauſa inſtructus comparere debuit, procuratori nouæ induciæ ordinariæ non conceduntur. De hoc dixi ſuprà in c. dilectus, 11. de procurator.

2. Diſputat hic Gl. ver. mandatum, vtrum Procurator Monafterij ad petendam reſtitutionem in integrum indiguerit mandato ſpeciali. Videtur affirmandum ex hoc textu, & l. illud, 25. §. Si talis, ff. de Minoribus. Sed contra eſt, quòd tradit Gl. communiter

recepta in c. præced. ver. poſtulauit; Quòd Procurator (intellige ſimplicem, vt excludamus tutores, & ſimiles adminiſtratores, qui à iure poteſtatem habent) non audiat ſine mandato ſpeciali, ſi reſtitutionem petat principaliter, ſectis, ſi incidenter. In caſu autem huius c. incidenter petebatur reſtitutio ſuper termino peremptorio: Ergo ſufficiebat Procuratori mandatum generale ad cauſam proſequendam. Duobus modis reſponderi poteſt cum Hoſtienſi apud Ioan. Andream hic n. 5. & c. præced. n. 6. Primò; Narrari hic factum, quòd Procurator ad hanc cauſam habuerit mandatum ſpeciale, ſaltem generaliter ipſi datum, vt petitionem in integrum petere poſſet. Secundò; Quòd forte interlocutoria illa ſententia elapſo decennio tranſierit in rem iudicatam, c. cum dilectus, 2. in fine, de elect. Nam ex eo tempore procurator etiam cõtra interlocutoriam, ſicuti contra definitiuam ſententiam non admittitur ad petendam reſtitutionem abſque mandato ſpeciali. Rationem dat Gl. in c. præced. ver. poſtulauit: Quia reſtitutio in integrum contra ſententiam dari plerumque ſolet loco appellationis: quemadmodum itaque intra decendium poſt latam ſententiam definitiuam, aut interlocutoriam appellare debet Procurator, c. penult. de Procurat. ita & reſtitutionem in integrum petere: Cum enim hoc cauſæ connexum ſit, vnà cum cauſa committi cenſetur. Videri etiam poteſt Abb. in cit. c. præced. n. 5.

CAPITVLVM VIII.

Conſtitutus.

PARAPHRASIS.

Quidam coniuges Guilielmus & Anna quædam poſſeſſiones habebant communes (videl. ipſis communiter donatas, aut ex communi pecunia emptas) mortuà Annà, Guilielmus poſſeſſiones illas vendere volens emancipauit duos ex eadem Annamatos Guilielmum & Ignatium, vt venditioni conſenſum præbere poſſent. Poſt factam